

ACTA NÚM. 11
SESSIÓ EXTRAORDINÀRIA PLE 25 D'OCTUBRE DE 2017
1a CONVOCATÒRIA

Expedient Núm: PLE2017000011

A la molt Lleial Ciutat d'Olot el dia 25 d'octubre de 2017, a les vuit del matí, es reuneix al Saló de Sessions d'aquesta casa consistorial el Ple de l'Ajuntament sota la presidència del Sr. JOSEP MARIA COROMINAS BARNADAS (PdeCAT - DC), amb objecte de celebrar sessió extraordinària, pública i de primera convocatòria que correspon al dia d'avui.

Hi assisteixen els regidors, Srs. **Josep Berga i Vayreda (PdeCAT - DC)**, **Núria Zambrano i Costejà (PdeCAT - DC)**, **Estanis Vayreda i Puigvert (PdeCAT - DC)**, **Montserrat Torras i Surroca (PdeCAT - DC)**, **Maria del Mar Roca i Reixach (PdeCAT - DC)**, **Josep Gelis i Guix (PdeCAT - DC)**, **Jordi Alcalde i Gurt (PdeCAT - DC)**, **Anna Barnadas i López (ERC)**, **Clara Casanovas i Sarsanedas (ERC)**, **Josep Quintana i Caralt (ERC)**, **Manel Mitjà i Batlle (ERC)**, **Josep Guix Feixas (PSC)**, **Jaume Mir Bagó (PSC)**, **Mercè Traveria Costa (PSC)**, **Mireia Tresserras Fluvià (CUP)**, **Lluís Rubió Amargant (CUP)**, **Anna Descals Tresserras (CUP)**, **Xavier García Zabal (OeC)**.

Excusa la seva assistència, el Sr. **Lluís Juncà i Pujol (ERC)**.

Hi assisteix el Gerent de l'Ajuntament d'Olot, Sr. Jordi Güell Güell.

Hi assisteix l'Interventor, Sr. Jordi Salvador Culí.

Actua com a secretària la Secretària General, Sra. M. Glòria Gou Clavera.

Intervé l'Alcalde. Segur que el país viu circumstàncies extraordinàries i per tant, la necessitat d'anar-nos adaptant i anar donant resposta a aquestes circumstàncies oficialment com a Ple de l'Ajuntament d'Olot, ens porta que avui fem aquest ple extraordinari a les vuit del matí. També amb un ordre del dia extraordinari perquè semblava que només hi hauria una única proposta: la moció per aturar la suspensió de l'autonomia de Catalunya, que han consensuat l'Associació de Municipis per la Independència, l'Associació Catalana de Municipis. Després OeC ens va dir que presentava una esmena, que al final ens ha semblat que el millor era que ho presentessin en forma de moció i això ens semblava que donaria peu al debat, i que donaria peu a què cadascú pogués sentir-se còmode amb la posició que volgués prendre.

Jo continuo proposant que fem una única intervenció, si alguna cosa després s'ha de concretar, evidentment no tallaré en cap moment el l'ús de la paraula de ningú, i si algú ha d'afegir alguna cosa que demani la paraula, perquè també li donaré. Jo presentaré la moció de l'AMI i de l'ACM i després immediatament li passaré la paraula al Sr. García d'OeC perquè ens expliqui també la seva moció i després farem les intervencions dels grups. Aquesta és la dinàmica que tenia pensada, tornant a refermar-me en què si algú a d'afegir qualsevol comentari després de les intervencions, demanant la paraula evidentment li passarem.

1.1. - MOCIÓ PER ATURAR LA SUSPENSÍO DE L'AUTONOMIA DE CATALUNYA

Núm. de referència : X2017026309
Núm. expedient: SG022017000041

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

L'acord entre el Partit Popular, el Partit Socialista Obrer Espanyol i Ciudadanos per a la suspensió de l'autonomia de Catalunya, evidencia que davant d'un problema polític la resposta de l'Estat espanyol es basa en la repressió i en la retallada de drets. Trenta-vuit anys després de recuperar l'autonomia catalana amb l'aprovació de l'Estatut, després de les llargues dècades de dictadura franquista, són ara tres partits polítics en el marc democràtic els qui volen tornar a sotmetre Catalunya a aquella situació d'anul·lació política.

L'aplicació de l'article 155 de la Constitució Espanyola liquida, de facto, l'autonomia catalana a través d'un fort atac als drets dels catalans i les catalanes per la incapacitat de diàleg de l'Estat espanyol i que s'ha concretat en la seva resposta repressiva a través de la vulneració de drets fonamentals, la censura d'internet i de mitjans de comunicació, la violació del secret postal, les detencions de càrrecs públics, querelles i processos judicials contra el govern, la mesa del parlament i més de 700 alcaldes i alcaldesses, la brutal violència policial exercida contra població pacífica l'1 d'octubre, l'empresonament dels líders de la societat civil, el gran desplegament de forces policials que encara es manté a Catalunya i la intervenció i congelació dels comptes de la Generalitat de Catalunya.

El Govern espanyol i els partits polítics que li donen suport continuen optant per la via de la repressió i la vulneració de drets enlloc d'escoltar el clam del poble i les institucions de Catalunya que en les eleccions del passat 27 de setembre de 2015 van concedir la majoria absoluta del Parlament a les forces independentistes i que el passat 1 d'octubre, en el referèndum d'autodeterminació de Catalunya, van ser novament refermat el mandat democràtic per a la independència de Catalunya.

Per tots aquests motius, l'Ajuntament d'Olot

ACORDA

Primer. Manifestar el suport al Govern de Catalunya i al Parlament per fer efectiu el mandat popular del passat 1 d'Octubre en els termes que estableix la Llei del Referèndum d'Autodeterminació i la Llei de Transitorietat Jurídica i Fundacional de la República aprovades pel Parlament de Catalunya.

Segon. Condemnar la violació de drets fonamentals a Catalunya a través de les mesures repressives aplicades per l'Estat espanyol contra la població i les institucions catalanes.

Tercer. Instar el Govern espanyol i els partits que li donen suport a aturar la suspensió de l'autonomia de Catalunya que ja estan portant a terme i que volen reblar amb l'aplicació de l'article 155 de la Constitució Espanyola.

Quart. Comunicar aquest acord al President de la Generalitat de Catalunya, a la Presidenta del Parlament de Catalunya, a l'Associació Catalana de Municipis, a l'Associació de Municipis per la Independència, al Govern espanyol i als grups polítics del Parlament de Catalunya.

Sotmesa la moció a votació, s'aprova amb 15 vots a favor (8 PdeCAT - DC, 4 ERC, 3 CUP) i 4 abstencions (3 PSC, 1 OeC).

2.1. - MOCIÓ DEL GRUP MUNICIPAL OeC DE REBUIG A LA SUSPENSÍO DE L'AUTONOMIA DE CATALUNYA I EN DEFENSA DE L'AUTOGOVERN

Núm. de referència : X2017026316
Núm. expedient: SG022017000042

El Consell de Ministres de dissabte 21 d'octubre de 2017, previ acord entre el PP, PSOE i C's, va acordar mesures d'excepcionalitat en aplicació de l'article 155 de la Constitució per a ser elevades al Senat per a la seva aprovació.

L'activació d'aquest mecanisme, inèdit en la història política recent, suposa la suspensió de l'autogovern de Catalunya amb mesures com el cessament del president i vicepresident del govern i dels consellers que integren el Consell de Govern de la Generalitat de Catalunya; la direcció de la seguretat pública de Catalunya controlant el cos de Mossos d'Esquadra, que poden ser substituïts per efectius de les Forces i Cossos de Seguretat de l'Estat, l'assumpció de les funcions de govern i administració del Centre de Telecomunicacions i Tecnologies de la Informació i del Centre de la Seguretat de la Informació de Catalunya, la intervenció dels mitjans públics de Catalunya (TV3 i Catalunya Ràdio) i el control i la limitació competencial legislativa del Parlament de Catalunya, al que se l'impossibilita d'exercir el control dels òrgans que governin provisionalment Catalunya -que correspon al Senat- i se l'imposa una censura prèvia en el debat polític.

Dites mesures han subvertit la legitimitat dels representants escollits pel poble de Catalunya amb la implantació d'una comissió tecnocràtica imposada que no representa l'expressió de la voluntat popular. Un govern tècnic guiat i dirigit pel govern de l'Estat Espanyol amb objectius imposats des d'una concepció de l'Estat que separa més que uneix, i amb un evident perill d'involució del nostre model de societat.

Un conjunt de mesures a executar contràries a la Constitució que s'invoca, i en especial als drets de participació política, de les llibertats d'informació i d'expressió, i al de l'autonomia de les nacionalitats i regions. En definitiva aquest acord representa la fallida de l'ordre constitucional i és un atemptat antidemocràtic al nucli essencial del dret a l'autonomia del nostre país.

L'actitud bel·ligerant i d'humiliació cap a Catalunya per part del govern de l'Estat Espanyol forma part de la incapacitat endèmica del PP i C's d'acceptar l'autèntica naturalesa plurinacional de l'Estat i, per tant d'afrontar des del diàleg polític aquesta realitat per a ells molesta i, tanmateix, innegable i necessària per bastir un model d'Estat de reconeixement de les nacions.

El poble de Catalunya, al llarg de la seva història, ha manifestat democràticament la voluntat d'autogovernar-se, amb l'objectiu de construir un país fonamentat en el progrés, la sostenibilitat, la justícia social, la igualtat de tota la ciutadania, i de reforçar la cultura pròpia i la identitat col·lectiva. Catalunya avui és producte de moltes lluites compartides, individuals i col·lectives, de persones amb orígens i sensibilitats diverses que han compartit el repte d'assolir el reconeixement de Catalunya com a nació i el seu caràcter de subjecte polític i jurídic.

No estem disposats a renunciar ni al nostre autogovern ni a votar el seu futur, per això davant d'aquesta agressió l'única resposta possible, independentment del nostre posicionament polític i de no compartir el full de ruta del Govern, és donar suport a les nostres institucions, treballar per una democràcia i un país de qualitat i defensar la voluntat de la majoria de la societat de Catalunya.

En aquest moment d'amenaques i d'agressions sense precedents, el món local, ens bàsic en la vertebració nacional del país i de la seva cohesió social i territorial, ha de ser una sola veu en la defensa d'una causa col·lectiva: la dignitat de les institucions de Catalunya i del nostre autogovern perquè està en joc també l'autonomia local i la seva desposseïció política.

La societat catalana reaccionarà amb fermesa en defensa del nostre l'autogovern i en contra de la suspensió de les nostres institucions. La reacció d'organitzacions socials i de la ciutadania ha de ser contundent i exemplarment cívica. Des de la imposició i des de la força no es podrà resoldre la major crisi política, territorial i institucional de la democràcia que ha de tenir una solució política negociada.

Per això, és més necessari que mai promoure i articular la unitat del conjunt d'institucions públiques catalanes, forces polítiques, agents socials i entitats i organitzacions per donar una resposta des del civisme al segrest institucional i defensar el nostre autogovern.

Tot i la indignació que ens provoca les actuacions que venen de lluny des de l'autoritarisme de determinades forces polítiques de l'Estat Espanyol; cal reiterar que només el diàleg i la democràcia seran les eines per superar la crisi territorial i institucional més greu des de 1978.

Defensar l'autogovern de Catalunya constitueix l'expressió unitària de les aspiracions de Catalunya i el nostre horitzó de futur com a país.

En virtut d'aquestes consideracions proposem al Ple els següents

ACORDS:

1. Rebutjar l'aplicació de mesures excepcionals derivades de l'activació de l'article 155 de la Constitució que suposen trencar l'autogovern de Catalunya.
2. Exigir al govern de l'Estat espanyol que desactivi les mesures de suspensió de l'autogovern de Catalunya en aplicació de l'article 155 de la Constitució i retorni les competències segrestades per a recuperar la normalitat democràtica al nostre país.
3. Preservar la cohesió social i la convivència cívica i democràtica des de la diversitat i pluralitat i els valors existents al nostre país.
4. Traslladar aquests acords al president del govern de l'Estat Espanyol, al President de la Generalitat de Catalunya, a la presidenta del Parlament de Catalunya, al President del Parlament europeu, als grups polítics del Congrés, Senat, Parlament de Catalunya i Parlament Europeu i a les entitats municipalistes de Catalunya.

L'Alcalde presenta la moció. La moció que han consensuat les entitats municipalistes crec que té molt pocs secrets i que està clar en què es basa. Després d'anys de lluita, de treball, de feina, per posar en evidència que l'encaix de Catalunya i Espanya no era correcte, que l'autonomia que d'alguna manera havia tingut Catalunya, i que a alguns ens havia semblat que podia ser una bona manera de solucionar el nostre encaix a dintre Espanya, s'anava deteriorant, ens arribaven cada vegada més senyals clars que des de Madrid –i sobretot dic Madrid i no a Espanya, i parlo de les elits i parlo d'una certa classe política dirigent a la capital d'Espanya– el que volien era recuperar autonomia. Des del punt que el nostre model educatiu, un model fantàstic, es posava en dubte perquè a algú se li havia acudit que era una manipulació dels nostres infants;

des del moment que l'ús de la llengua molestava a algú i cada vegada més tenien més problemes en fer servir la nostra llengua d'una manera fàcil en actuacions oficials; des del moment en què el suport econòmic o les inversions que necessitava el nostre país o el retorn del que generava la nostra economia no era l'adequat i que per tant el finançament també representava un problema; això ha tingut tota aquesta evolució i al final hem estat molts els que hem pensat que l'única solució que hi havia, que l'única relació que podíem tenir entre Catalunya i Espanya era de bons amics però cadascú a casa seva, i tots separats.

Aquesta lluita ha portat a múltiples enfrontaments, amenaces i discussions però ara ha acabat en una batalla jo diria que gairebé judicial, en què tenim persones a la presó. Ens fa mal tenir persones a la presó per defensar determinades idees. Per més que ells ho vesteixin que no, perquè la Constitució diu que ho prohibia, és igual, al final pel que posen a la presó la gent és per pensar d'una determinada manera. I sobretot s'acaba amb aquesta aplicació que diuen de l'article 155 de la Constitució espanyola que sembla que els hi dóna dret, de cop i volta, a prendre'ns tots aquells drets que teníem, que havíem aconseguit durant molts i molts anys de lluita, de fer créixer les institucions, d'aconseguir el respecte de la gent d'aquí però també del respecte internacional, de fer de Catalunya un país amb una administració moderna i eficient. Només va faltar que volguéssim fer un referèndum –que evidentment també ens van prohibir– i que després apareguessin les imatges de violència per part de la policia aplicada a ciutadans que l'única cosa que feien era defensar el seu col·legi electoral; ciutadans que en cap moment van exercir la violència i que després fins i tot hem hagut de veure a través de les càmeres de televisió que algun ministre ha fet el ridícul dient que les imatges eren falses, i els mitjans li contesten “les hem gravat nosaltres, no és que ens les hagi enviat ningú”

Tot això ha generat una situació de forta tensió i per tant ens convé fer aquest ple i ens convé prendre aquests acords.

A continuació l'Alcalde llegeix els acords que es proposen a la moció.

L'Alcalde dóna la paraula al Sr. García, portaveu del grup municipal OeC, per presentar la segona moció.

Intervé el Sr. García, portaveu del grup municipal OeC. Compartim fil per randa tota la seva intervenció, amb excepció del punt 1 dels acords, on venen a dir que de l'1 d'octubre se'n deriva un mandat que és la declaració de la independència. És l'únic punt amb què nosaltres manifestem el nostre desacord. Entenem que és una reivindicació absolutament legítima compartida per moltíssims ciutadans de Catalunya, però com és sabut, no compartim aquesta declaració unilateral.

I el motiu de presentar la moció és aquest, perquè no quedés absolutament cap mena de dubte, el nostre rebuig absolut a l'aplicació de l'article 155. Aquesta decisió, d'aplicar el 155, es carrega la legitimitat dels representants escollits del poble de Catalunya. I a partir del moment que ho portin a terme, sembla que ens governaran des del Govern central, al qual ni tan sols es podrà fer una tasca de control de les seves decisions, com succeeix a qualsevol parlament democràtic. Aquesta actitud bel·ligerant cap a Catalunya, d'alguna manera forma part de la incapacitat endèmica del PP i Ciutadans d'acceptar la naturalesa plurinacional de l'Estat, i per tant d'afrontar des del diàleg aquesta realitat per bastir un model d'Estat on es reconegui l'existència de nacions.

El poble de Catalunya al llarg de la seva història ha manifestat democràticament la voluntat d'autogovernar-se amb l'objectiu de construir un país basat en el progrés, la sostenibilitat, la justícia social i de reforçar la cultura pròpia i la nostra identitat col·lectiva. La Catalunya d'avui és producte de moltes lluites compartides, tant individuals com col·lectives, de persones amb orígens i sensibilitats molt diverses i que hem convertit el repte d'assolir el reconeixement de Catalunya com a nació i el seu

caràcter de subjecte, tant polític com jurídic. En aquest moment d'amenaques i d'agressions sense precedents en el món local és bàsic en la vertebració nacional del país i de la seva cohesió social i territorial, ha de ser una sola veu en defensa d'aquesta causa col·lectiva, la dignitat de les institucions de Catalunya i del nostre autogovern. La societat catalana reaccionarà amb fermesa en defensa l'autogovern i en contra d'aquesta suspensió les nostres institucions. La reacció d'organitzacions socials i de la ciutadania ha de ser contundent i exemplarment cívica; avui tindrem un exemple amb la concentració que s'ha de produir a les portes d'aquest Ajuntament, el col·lectiu d'ensenyament ens crida per fer una defensa contra l'atac que estem patint en aquest àmbit.

A continuació el Sr. García llegeix els acords que es proposen a la moció.

Intervé el Sr. Rubió en representació del grup municipal CUP. Intentarem de ser el màxim de breus possible encara que potser a alguns no els hi semblarà i se'ls hi farà llarg.

La CUP considerem que hem perdut prou temps amb el processisme, encara que per ser positius i constructius, almenys tot aquest temps ha servit per evidenciar qui està al costat de les persones que volen exercir drets, com el de decisió o com el de la llibertat del poble català, i qui està al servei de les elits econòmiques, la monarquia i un estat demofòbic i feixista que des de la CUP sempre hem desafiat.

Deixi'ns començar la nostra intervenció fent una apel·lació als constitucionalistes, en aquest cas, als constitucionalistes del PSC. Avui desconexem el sentit del seu vot, en qualsevol cas, sincerament, des de la CUP ens és ben igual. Nosaltres no serem els seus jutges, qui els jutjarà serà la gent, perquè tal i com s'ha vist, vostès són còmplices, fins a l'últim sospir, de lleis injustes que avui els ajuntaments hem de desobeir. Vostès són còmplices d'alinejar-se amb partits que s'han manifestat clarament d'extrema dreta, com és el cas de Ciutadans i el PP, tal com ha comentat el seu portaveu comarcal, amb paraules com "restablir l'ordre constitucional al país". Sembla que haguem tornat al franquisme i que estigui intervenint el Tribunal de Orden Constitucional. De veritat creuen que el que passa a Catalunya és un problema d'ordre? En cas afirmatiu, quin ordre?

Suposem que vostès que són tan constitucionalistes i aposten per la lleialtat a les normes imposades sota el soroll de sabres l'any 78, que moltes de les que som aquí ni vàrem votar ni participar, deuen referir-se a aquest ordre. Doncs mirin, aquest ordre constitucional que diuen que cal restablir, mai, repeteixo, mai els hem sentit defensar-lo per exemple pel que fa a l'aplicació de l'article 47 de la seva estimada Constitució, on s'afirma que tots els espanyols tenen dret a un habitatge. Tot al contrari, vostès van aprovar una llei de desnonaments exprés que deixava desprotegides a milers de persones i es posava al servei dels interessos dels poders financers i grans tenidors per garantir el seu negoci.

O per exemple, mai els hem sentit defensar l'aplicació de l'article 35 que tracta sobre el dret al treball (la sindicació, negociació col·lectiva). Això sí, sempre han criticat la reforma laboral, però mai l'han contraposat amb cap proposta ferma que vagi en defensa dels interessos de les classes treballadores que vostès han dit defensar i que sempre han traït, elecció rere elecció, cada cop que aquestes classes els han fet confiança i els han votat.

I sí, ens diran que a nivell local la cosa és diferent. Mentida. Vostès s'autodefineixen com a socialistes, així ho recullen les sigles que defensen. Vostès representen en teoria un ideal socialista, i quin és el seu ideari socialista avui en dia? Cap. Ja no és ni tan sols la tèbia socialdemocràcia escandinava que defensava el consens i el pacte social a canvi de garantir un suposat Estat del benestar. Avui vostès són només un mer engranatge de l'Estat demofòbic i feixista que ens vol liquidar com a poble sotmetent-nos.

Cal que els recordem que vostès mateixos en els seus textos congressuals, ja fa uns anys, defensaven el lliure dret d'autodeterminació dels pobles? O cal que els recordem que no fa tant temps l'aleshores Primer Secretari del seu partit, Pere Navarro, defensava la convocatòria d'un referèndum sobre la independència com a sortida al problema polític català? Què els ha passat d'ençà? Doncs molt simple, vostès han definit a la perfecció el "donde dije digo, digo Diego" aplicat a la política, canviant de posicionament continuament i de tal forma que no han fet una altra cosa que anar perdent llençols a cada bugada, anar perdent militància, vots i suports pel camí. I si vostès creuen que la direcció del seu partit està equivocada, surtin a dir-ho públicament, perquè ja no s'hi valen mitges tintes i trampejar el temporal, perquè d'això se'n diu enganyar a la gent. Avui, ara i aquí, diguin si per dignitat, deixaran aquest partit que, juntament amb el PSOE, és còmplice voluntari i necessari d'un cop d'estat contra el poble català i de retruc contra les seves institucions. Perquè l'únic responsable que hi hagi violència és qui l'exerceix, i vostès ho han avalat i ho avalen, perquè el 155 és liquidar de facto el que tant temps, tanta suor i fins i tot algunes morts ha costat construir, que no és un altra cosa que la defensa, la decisió i la determinació d'un país.

I un país no és país sense la seva gent. Vostès poden quedar-se les institucions autonòmiques, totes seves, perquè aquí el que es tracta és de fer-ne de noves, superant per descomptat la legalitat d'un Estat de tall feixista que només sap respondre als problemes amb la por, la repressió, la violència i l'aplicació de la doctrina del shock per doblegar-nos com a poble. No ho aconseguiran, i saben per què? Doncs perquè el que ens mou a nosaltres és el ferm convenciment d'estar actuant amb fermesa i en conseqüència amb allò que vàrem dir que fariem en el seu moment quan ens vàrem presentar a unes eleccions: construir una República de persones lliures.

Per aquest motiu, des d'aquí, demanem al PdeCAT que trenqui l'acord de govern que tenen amb el PSC. Entenem que la responsabilitat és seva, i de ningú més, però tinguin ben clar que no podem restar governats ni un minut més per un partit que creu més en la raó de la força de l'aparell repressor de l'Estat que no pas en la força de la raó del seu poble.

Perquè recordin que això que avui està passant a una part dels Països Catalans, no és cosa de cap partit, és cosa de la gent i la gent ha parlat, al carrer i a les urnes, i davant d'això, no ens fa falta cap més argument.

Pel que fa a la moció concretament, es focalitza molt en defensa de l'autogovern autonòmic. Entenem que és per recollir més suports, però també entenem que el que cal en aquests moments és complir amb el mandat democràtic que va suposar l'aprovació per part del Parlament de Catalunya de la Llei de Transitorietat Jurídica que es va activar a partir del resultat del referèndum de l'1-O. Aquí parlaré una mica de la moció del Sr. García. Que aquest referèndum recordi que nosaltres, tant la CUP com Junts pel Sí, no es va presentar a unes eleccions amb el referèndum, es va presentar a unes eleccions plebiscitàries i vàrem guanyar una sèrie de partits. Es va incorporar el referèndum precisament per incorporar a tot un sector de la població al qual el seu partit representava, i vostès mateixos van ser els encarregats de dinamitar aquest referèndum no fent-lo legal i no donant-hi suport. Per tant en la seva moció ens agradaria fer notar que ens abstindrem, perquè hi ha molts punts que ens semblen bé, però hi ha tota aquesta part que no entenem com no s'han sumat quan el referèndum és una de les seves lluites, i quan es va convocar vostès no hi van donar el suport que mereixia, sabent que hi serem i que en un procés constituent que engegarem vostès hi seran. Però siguin més clars. Ens va saber molt greu, sincerament, que vostès no donessin suport a la convocatòria del referèndum.

Entenem que qualsevol altre moviment, qualsevol altra dilació, qualsevol altra sortida que no passi per la Declaració d'Independència i la proclamació de la República és un engany als milions de persones que van defensar amb el seu cos les urnes l'1

d'octubre, que van defensar el seu dret a decidir, i que van defensar en definitiva la democràcia amb majúscules.

Per la CUP aquesta moció és i ha de ser una defensa aferrissada de l'exercici efectiu de la independència i per tant de la proclamació de la República. Com hem dit, les institucions d'autogovern autonòmiques, són això, i per tant, no hem de defensar l'autonomisme, sinó la voluntat de fer efectiu el mandat popular, que passa, ho tornem a repetir novament: per la proclamació de la República, la defensa de la mateixa i l'inici del procés constituent.

Així mateix ens agradaria esmenar el punt 3, i ho compartim amb la resta de grups si hi estan d'acord, perquè instar a l'Estat espanyol ja no serveix de res, i per aquest motiu proposem que es canviï de redactat de la següent manera: "Emplacem a la ciutadania a treballar per donar una resposta massiva, de forma col·lectiva, social i política, autorganitzant-se davant de l'agressió que suposa l'aplicació de l'article 155".

Així mateix, instem a tots els estaments de la Generalitat a buscar la forma més efectiva, dins del nou marc jurídic republicà i constituent, perquè el 155 sigui inaplicable.

Ara és el moment de recordar les paraules del poeta de Burjassot, Vicent Andrés i Estellés quan afirmava "Perquè hi haurà un dia que no podrem més i llavors ho podrem tot". El moment és ara.

Intervé l'Alcalde. Només comentar-li que la moció presentada per l'ACM i l'AMI, i pactada per la CUP, ERC i PdeCAT – DC, serveix perquè demà al matí quan s'iniciï el Ple puguin llegir tots els ajuntaments que l'han aprovat; la recomanació era que no la canviéssim, que tots enviéssim el mateix text. Entenc perfectament el que diu, però en principi ens hauríem de mantenir amb aquesta moció i que es pogués sumar a totes les que s'han fet.

Sr. Guix, com que votarem en alguna cosa diferent, té la paraula si vol explicar.

Intervé el Sr. Guix, portaveu del grup municipal PSC. Com a prèvia, en tot cas per al·lusions, no contestaré a les declaracions que fa el company de la CUP. En tot cas sí només una referència, que em sap molt de greu, nosaltres hi èrem al 78, sí que hi èrem i vàrem lluitar per aconseguir les llibertats nacionals d'aquest poble, i molts companys nostres van perdre la vida, la feina i la família per poder lluitar, ho sàpiga això, hi havia soroll de sabres. Per tant, en honor a aquests companys que van perdre la vida alguns, i alguns que van perdre la família i el treball, aquí sí que vull fer aquestes declaracions aquí. Al 78 sí que hi èrem. En tot cas en un estat democràtic, com és aquest, tenim dret a estar, participar, i a presentar-nos en unes eleccions i no accepto aquestes manifestacions que vostè fa contra el nostre col·lectiu.

En general, Sr. Alcalde, estem d'acord amb la moció que vostès presenten, com a AMI i ACM, i ens agradaria votar-hi a favor, excepte el primer punt. Per tant si poguéssim votar per separat, nosaltres hi votaríem a favor. I si no és possible, perquè vostè ha fet aquesta declaracions, ens abstindríem en aquesta moció.

El que sí farem és votar a favor de la moció que presenta OeC, perquè a bàsicament estem a favor de tots els punts d'aquesta moció, i també hem declarat, hem votat també, en el plenari del Consell Comarcal de la Garrotxa, i a més aquí s'hi afegeix que estem en contra d'aquesta aplicació del 155 a Catalunya.

Intervé la Sra. Barnadas, portaveu del grup municipal ERC. Alcalde si ens permet la nostra intervenció la dividiríem entre el Sr. Quintana i jo mateixa.

Respon l'Alcalde que li sembla bé.

Intervé el Sr. Quintana, en representació del grup municipal ERC. Intentaré ser breu, jo parlaré de la moció dels companys d'OeC. Nosaltres votarem a favor de la moció i a

més a més veiem que com sempre el Sr. García –això li hem de reconèixer– fa esforços per aconseguir que les mocions es puguin aprovar, i hi ha fet molts canvis d'última hora, que a més ens agrada en el sentit que van. Nosaltres l'únic que voldríem dir que és veritat que el 155 té la intenció d'acabar amb l'autogovern de Catalunya, i potser d'altres regions de l'estat espanyol. Però també entenem que és una reacció a que el poble de Catalunya va intentar exercir la seva sobirania i nosaltres volíem deixar-ho clar, que l'aplicació de l'article 155 és perquè vam voler ser un poble lliure i decidir el nostre futur i nosaltres voldríem dir això.

També voldríem agrair l'actitud del Sr. García i d'OeC des del mateix dia 1 d'octubre fins ara, malgrat les discrepàncies que tenim de fons ens sembla que el fet de defensar el que entenem nosaltres que hauria de ser un estat democràtic i només convidar-los públicament a que ara s'obrirà un període de procés constituent, on realment podem parlar del que ens interessaria; no estar encallats en aquests temes sinó parlar de com volem que sigui l'Estat català i perquè sigui, òbviament, un estat més democràtic, més just i igualitari.

Però sí que voldríem fer una altra apreciació que des de les eleccions del 27 de setembre de 2015 per aquest Ple han passat moltes mocions relacionades amb temes o amb el camí que hem anat recorrent cap a la independència i cap al referèndum. Un camí que es va fer des d'un mandat democràtic que emanava de les eleccions i del Parlament. I des d'ERC –jo ho he buscat i no ho he trobat– em sembla que cada vegada que hem parlat d'algun tema relacionat amb això, nosaltres mai hem interpellat, mai hem fet cap comentari sobre les posicions legítimes del PSC i per tant tampoc hem qüestionat mai el pacte de govern de la ciutat posant en qüestió aquests temes; si de cas hem jutjat més la seva obra de govern. Els tres regidors del PSC que tenim aquí davant van ser elegits pels olotins, i des d'ERC sempre hem opinat i jutjat políticament les seves actuacions i obres de govern que em semblava que és el que tocava. Ells com altres regidors socialistes abans d'ells, han defensat les seves visions de com hauria de ser aquesta ciutat des del govern i des de l'oposició, i han deixat moltes obres de govern per millorar la vida dels olotins i per això tenen tot el respecte, per la feina que han fet i per la feina que faran. Però també aquests seguidors formen part i representen a Olot un partit que és el PSC que té un posicionament a nivell català i també formen part i representen el vot i per tant assumeixen, mentre no diguin el contrari, les accions pressions polítiques del PSOE, per tant són els seus representants a la ciutat d'Olot. Nosaltres des d'ERC, pensem que des del mateix matí de l'1 d'octubre, l'estat espanyol va traspasar una línia vermella amb l'ús de la força policial contra gent indefensa; de la força judicial empresonant a dos presidents de dues entitats socials i pacífiques per motius polítics, i perpetrant un cop d'estat sobre l'autogovern de Catalunya. Totes aquestes accions han estat consentides aplaudides o negociades amb el PSOE, i em sap greu i ho dic molt sincerament de dir-ho, directament o indirectament, pel seu partit, vostès representen el PSC. Nosaltres agraim la seva intenció de vot però ahir mateix el senyor Montilla va dir que encara no sabia que votaria al Senat, si a favor o en contra de l'aplicació del 155; tot un expresident de la Generalitat de Catalunya. El líder del Partit dels Socialistes a Catalunya, el Sr. Iceta, no ha demanat al PP que retiri el 155, ni ha presentat un requeriment al Tribunal Constitucional, com sí que ho ha fet moltes vegades amb accions o amb lleis presentades des del Parlament legítim de Catalunya. I el Secretari primer del seu partit, el senyor Bramon va comentar que s'havia redirigit la situació. El seu partit va dir que no faria president Rajoy i el van fer president; van dir que no donarien suport a l'aplicació del 155, i l'han acordat, i a més a més un 155 duríssim que sobrepassa, incompleix, per tots costats la seva estimada Constitució.

Nosaltres no podem fer res perquè deixin en llibertat en Jordi Cuixart i en Jordi Sànchez, per dir que marxin els 10.000 guàrdies civils que han portat per ves a saber què. I el partit que vostès representen sí que ho poden fer. Vostès poden fer coses. Vostès poden presentar una moció de censura per intentar fer fora el Sr. Rajoy,

canviar el fiscal general de l'Estat, i derogar totes aquestes coses. Nosaltres no podem retirar el 155, vostès sí que poden fer coses per retirar-lo. A més a més, el 155 que el ministre Català ha dit –ho va dir mateix per televisió– que no tirarien enrere encara que el President convoqués eleccions, que òbviament des d'ERC no volem. Eren unes eleccions que a més a més, altres membres del Partit Popular van dir que potser no s'hi podrien presentar els partits independentistes.

Nosaltres creiem i jo crec que els tres regidors del PSC no volen que hi hagi presos polítics a cap país, ni que s'utilitzi la violència contra la gent, ni que es suspengui l'autogovern de Catalunya. I ho dic molt sincerament. Però avui aquí també, vostès continuen essent representants del PSC i del PSOE davant dels olotins, i per tant políticament, per ERC vostès com a partit són col·laboradors i còmplices necessaris de tot el que ha passat i de tot el que passarà, com la situació del President de Catalunya, elegit democràticament pels catalans o si les accions legals del fiscal contra l'Alcalde d'aquesta ciutat van més endavant; per tant, de tot el que passarà. I de totes aquestes accions que el PP apliqui contra Catalunya i contra la poca democràcia que queda en aquest país, que és en el fons el que realment està en joc.

Nosaltres volíem fer aquesta reflexió pública, i òbviament votarem a favor de les dues mocions.

Intervé la Sra. Barnadas, portaveu del grup municipal ERC. Davant set anys de mobilitzacions i davant set anys de pacte i diàleg, hem obtingut una resposta definitiva, l'aplicació de l'article 155.

Una article que aniquila, igual que fa més de 300 anys, les institucions catalanes, amb la voluntat explícita de suspendre tot el nostre govern i deixar en estat vegetatiu el nostre Parlament.

Complint el mandat democràtic sortit del Parlament, el Govern va organitzar el Referendum d'autodeterminació de Catalunya l'1 d'octubre. Més de 12.724 olotins i olotines van anar a votar, i alguns d'ells, molts, van defensar els seus col·legis electorals i les urnes, i també els seus vots. D'aquests, 12.133 olotins van votar que volien un Estat independent en forma de república. Per tant pensem que els regidors d'aquest Consistori tenim l'obligació i el deure de defensar el seu mandat a les urnes.

El grup Municipal d'Esquerra Republicana –tal com ha comentat el meu company– ha estat des d'aquell dia actuant amb responsabilitat absoluta, respecte absolut a tots els pactes i grups d'aquest Ajuntament.

Ha arribat l'hora de defensar-nos d'aquesta aplicació de l'article 155 acordat pel PP, el PSOE i C's. Un veritable cop d'estat a les nostres institucions, que busca res la nostra seva desaparició i aniquilació per sempre. Ha arribat l'hora de defensar la nova república catalana.

És també per responsabilitat i obeint el nostre caràcter propositiu, i per tot el que hem expressat avui, que en aquest Ple de l'Ajuntament d'Olot proposem un govern de concentració de les forces independentistes d'aquesta ciutat. Un govern de concentració conformat pel PdeCat, ERC, Demòcrates i de les CUP. Ho proposem avui i aquí, públicament i per part d'ERC, aquest govern pot començar a caminar avui mateix. Un govern de concentració per defensar des d'aquest Ajuntament, la sobirania i el mandat de la nostra ciutat i el nostre país.

Intervé l'Alcalde. Segurament tindríem moltes coses a dir però prefereixo reflexionar, prefereixo que quan contesti ho contesti bé amb el consens de tot el grup i per tant prefereixo no dir res en aquests moments.

En relació a les mocions, hi ha alguna altra intervenció?

Intervé el Sr. García. Uns petits i breus comentaris. Un, em sembla que en aquests moments, més que cercar i posar l'accent en les diferències que legítimament tenim tots els grups, em sembla que els moments són prou greus com perquè el que

intentem és fer esforços de cercar la màxima unitat. Ens cal en aquests moments i em sembla que venen setmanes dures i ens sembla que és el camí de la unitat el que hem de recórrer. De fet, Catalunya, quan ens sembla que hem conquerit les màximes quotes de llibertat és precisament quan aquesta unitat s'ha produït.

Respecte al referèndum dir que nosaltres no vàrem boicotejar absolutament res. Vàrem cridar a participar en el referèndum. Sí que és cert que nosaltres no el qualificàvem com a referèndum sinó una mobilització, i de fet molts de nosaltres, comptant la meua persona, vàrem participar i vàrem defensar aquest referèndum.

De clars ho hem estat, sempre, és a dir: volem un referèndum acordat i pactat reconeixent les dificultats que això suposa. Aquesta proposta nostra és molt difícil però com és l'altra, que estem veient en quins moments ens trobem.

Gràcies pel vot favorable, pel comentari dels companys d'ERC i dir que una mica encara que sigui una desgràcia, però aquests de porra que es van produir l'u d'octubre, em sembla que obre una possibilitat, que esmentava la regidora d'ERC d'obrir un procés constituent; afirmació que compartim i que una mica en alguns moments per sortir d'aquest atzucac en què ens trobàvem. De fet els Comuns el que proposàvem, d'alguna manera era que mantenint el compliment de la llei del referèndum, era només canviar l'ordre de tots els punts, que un era declarar la independència i després obrir el procés constituent. Nosaltres per guanyar temps i no trobar-nos amb l'atzucac, dèiem, sense canviar la llei invertir aquests dos punts: primer fer el procés constituent, amb el qual guanyàvem temps i després fer la declaració.

Bé, insistir, m'agradaria posar de manifest el que acabo de dir.

Intervé el Sr. Rubió. Primer, que hem fet una pregunta a l'equip de govern, si pensen trencar el pacte amb el partit socialista, si ens volen contestar o bé ja ens ho diran.

I d'altra banda, Sr. García, evidentment totalment d'acord en moltes coses. Ja no es tracta d'estratègies polítiques, es tracta d'escoltar la gent del carrer, senzillament això i la gent del carrer demana democràcia i defensar la democràcia aquí, és defensar la democràcia al món. Per tant ens trobarem en el procés constituent. I realment a nosaltres ens va saber molt greu que en comptes de defensar el referèndum, que ho van fer però no de manera clara, sinó que van anomenar-ho una mobilització; això per nosaltres no és defensar-lo del tot, perquè deslegitima la voluntat democràtica d'una majoria de la població. Però sabem que remarem allà mateix.

Sotmesa la proposta a votació, s'aprova amb 16 vots a favor (8 PdeCAT - DC, 4 ERC, 3 PSC, 1 OeC) i 3 abstencions (CUP).

I no havent-hi més assumptes a tractar ni cap regidor que faci ús de la paraula, el president aixeca la sessió a dos quarts i cinc minuts de nou del matí, i per constància del que s'hi ha tractat i dels acords presos, estenc acta que certifico amb la meua signatura.

VIST I PLAU
L'ALCALDE

LA SECRETÀRIA